

LV.

Forflag til Lov

om

Ophævelse af Forordning af 11te November 1791 § 4 Lit. h. (Fremfat i Folkethinget d. 23. Novbr. 1882 af Justitsminister Mellemann.)

Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791 § 4 Lit. h. om Brevsendelse ved Bud hæves, og Postforsendelse bliver at benytte overalt, hvor dette kan ske uden Skade for Tjenestens Læve, dog at Sogneraadene skulle være pligtige, hvor Brevomdeling ikke finder Sted, at drage Omhu for, at de til Brevsamlingsstedet ankommande Tjenestebreve til Sognefogden uopholdelig tilbringes denne. Kan Forsendelse ved Bud ikke indgaa, bliver denne at udføre ved direkte af vedkommende Retsbetjent leiet Bud og den derfor udlagte Betaling, forsaavidt den ikke i Medfør af gjældende Regler paahviler nogen anden Kasse, at refundere af Statskassen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Som bekjendt blev der i sidstafvigte Rigsdagsamling ved privat Initiativ i Folkethinget indbragt et Forflag til Lov om Ophævelse af Bestemmelsen i Frdg. af 11te November 1791 § 4. Lit. h. om Brevsendelse ved Bud. Behandlingen af dette Lovforflag, som vedtoges af Folkethinget, blev imidlertid ikke tilendebragt, idet Forflaget, efter at det under Behandlingen i Landstinget var undergaaet forffjellige Ændringer, under den fornnyede Behandling i Folkethinget blev henviset til et Udvalg, der ikke naaede til derover at afgive Betænkning. I Overensstemmelse med et under Forhandlingerne i Rigsdagen for det Tilfælde, at det nævnte Lovforflags Behandling ikke maatte blive tilendebragt, yttret Dnsse, er Spørgsmaalet om Ophævelsen af den ovennævnte Lovbestemmelse senere bleven gjort til Gjenstand for Overveielse af Justitsministeriet.

Ministeriet har nu ikke kunnet andet end erkjende, at den Fremgangsmaade, som den anførte Bestemmelse i Forordningen af 11te November 1791 nærmest giver Anvisning paa, under Nutidens Forhold er ueguelig, saavel forsaavidt den maatte føre til, at man undlader at benytte Posten, hvor Posten kan benyttes, som ogsaa, hvor Tølen er om at bruge Budsendelse, og at der derfor er grundet Anledning til paa dette Punkt at gjøre en Forandring. Man har derhos ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til, i Overensstemmelse med det i saa Henseende under det tidligere Lovforflags Behandling i Landstinget

vedtagne Ændringsforflag, at indskrænke sig til at erklære den omhandlede Lovbestemmelse for ophævet for Retsbetjentenes Vedkommende. Som det vil erindres, var Anledningen til denne Ændring den, at man nærede Betænkelighed ved uden videre at fratage Sognefogderne den Ret, som disse i Kraft af den omspurgte Bestemmelse maatte have havt til i visse Tilfælde at benytte Sognebud. Det skjønnes imidlertid ikke, at der, naar man først ophæver den Udgang, Forordningen af 1791 hjemler Retsbetjentene til, istedetfor at benytte Posten eller leiet Bud, at lade Embedsfiger befordre paa den Maade, at de tilfilles en Sognefoged, som saa lader dem befordre videre ved Sognebud, vil blive Spørgsmaal om nogen Ret for Sognefogderne til at bruge saadant Bud til Befordring af de fra dem enten i deres Bestillings Medfør eller i Genhold til Ordre fra Forefatte udgaaende Meddelelser. Ligesom der nemlig ikke kan antages at tilkomme Sognefogden nogen saadan Ret, forsaavidt Tølen enten er om tjenstlige Indberetninger, som af ham tilfilles Retsbetjenten om foreskaldne Tilfælde, hvorimod disse maa indsendes med Posten, hvilket jo kan ske uden Udgift for Sognefogden, eller i paatrængende Tilfælde ved leiet Bud, hvis Betaling da bliver at afholde af vedkommende Kasse, i Reglen Delinkventkassen, og ligesom det samme maa gjælde, forsaavidt Sognefogden undtagelsesvis, t. Ex. ved at sende Bud efter Løgen i Ulykkestilfælde, maatte handle paa Politimesterens